

[Finansministeren.]

gælder hele regeringen, stadig har stået på det standpunkt, at vi gerne vil tale med det ærede medlems parti om de økonomiske forholdsregler, så det, der skete i går, er ikke så nyt for os som for den side af salen, og det er måske deraf, glæden kommer hos det ærede medlems parti. Det, vi er enige om, er, at nu skal vi i gang. Det, det ærede medlem fremførte om landets alvorlige situation, er jeg ganske enig med ham i, og jeg vil håbe, at man ved de forhandlinger, der nu skal foregå i udvalget, ikke alene hurtigt kan tage sig af dette lovforslag, men også hurtigt tage de andre emner op til behandling.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var lidt inde på forsvarslånet og virkningerne på rentefoden af, om man havde tvangslån eller frivilligt lån, og dertil må jeg svare, at tvangslån og frivilligt lån, når man tager det samme beløb, skulle have samme virkning på det almindelige renteniveau, idet der tages den samme pengemængde ud af omløbet. Derimod kan det tænkes, at et tvangslån, som der har været tale om, måske i nogen grad betales af indkomsten for mindre beløbs vedkommende, så at der på den måde tages mindre ud af opsparingen end ved frivilligt lån. Men den væsentligste forskel mellem tvangslån og frivilligt lån er, at et frivilligt lån, særlig som situationen er i dag, er betydeligt dyrere for staten, og det var det, jeg henledte opmærksomheden på at man måtte tage hensyn til, hvis man ville gå den vej at tage frivilligt lån i stedet for tvangslån; men det står der iøvrigt ikke noget om i det, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kaldte forliget af i går. Endelig står der heller ikke noget om, at der skulle være truffet nogen aftale om det antal millioner, der skal opkræves af indtægter under 10 000 kr., og der er heller ikke truffet en sådan aftale. Der er sket det, at den villighed til at forhandle om at gå længere ned med indtægtsgrænsen, som tidligere var udtrykt både af statsministeren og mig, er gentaget i dagsordenen. Mere ligger der ikke i det.

(Kort bemærkning.)

Alfred Jensen: Jeg kan kun takke det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), fordi han har citeret, hvad Chr. Larsen sagde på arbejdsmandsforbundets kongres, men det blev ikke afkræftet, at han sagde: vi vil gerne betale, og at han dermed optrådte i modstrid med, hvad

der blev sagt under valgkampen: de rige skal betale.

Hvad Koreakrigen angår, kan det ikke nytte, at det ærede medlem søger at give det udseende af, at der ikke var amerikanske soldater i Korea, for det var der. Beretninger viser, hvorledes de deltog i træning og oplæring og levede sammen med de sydkoreanske tropper. Dernæst ved det ærede medlem, at der ikke er særlig langt fra Japan til Korea, og det var netop det, man byggede hele sin taktik og strategi på i forhold til Korea.

Endelig spørgsmålet om udgifterne til Sovjetunionens militærvæsen. Jeg har ikke sagt, at man ikke kan sammenligne; det kunne aldrig falde mig ind. Jeg har sagt, at man ikke uden videre kan sammenligne priser. Det er bluff, når man tager udgiftstallet pr. indbygger her i Danmark og så bruger den officielle kurs på rubler til at vise, hvor stor byrden er pr. sovjetborger, når man ikke samtidig fortæller, hvor stor realindtægen er. Det hører med, men det har man forsømt. (*Poul Hansen* [Kalundborg]: Så fortæl det!). Det føler jeg ingen trang til. Jeg finder det i sin orden, at Sovjetunionen har sit forsvarsberedskab i orden, alene af den grund, at Sovjetunionen er en socialistisk stat, der ikke mindre end to gange er blevet overfaldet af den kapitalistiske omverden. Jeg finder det i sin orden, at man skaber alt det forsvarsberedskab, som er nødvendigt for at bevare den landvinding, som den internationale arbejderklasse her har opnået.

(Kort bemærkning.)

Poul Hansen (Kalundborg): Altså, det ærede medlem finder det i sin orden, at en socialistisk stat . . . (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Såkaldt!) — han kaldte det en socialistisk stat —, at en socialistisk stat pålægger sine indbyggere store byrder til forsvarsformål. Det er ikke noget at beklage sig over. Men når en demokratisk stat som Danmark, der også kan blive udsat for angreb, som vi dog gerne sammen med dem, der står sammen med os, skulle kunne afværge, finder det nødvendigt for samme formål, så skal det ærede medlem mistænkeliggøre det og rette voldsomme angreb derimod. Så skal vi helst stille os på den måde, at forsvar skal vi ikke have i dette land. Vi kan nok regne ud, hvad baggrunden er for denne tale.

Det ærede medlem talte før om, hvad man skulle gøre og havde ret til at gøre ved folk,